Her bor:

Marianne Vigtel Hølland (41), formidler/designer og eier av Slow Design Studio (slowdesign.no). Mannen Jon (45), barna Jesper (snart 14) og Ylva (12), samt hunden Stella (7), en pointer.
På Instagram: @slow_design
Huset er en enebolig fra 1971, bygget på en eldre grunnmur. Huset har 90 kvm grunnflate, og går over tre etasjer.

LANGSOM *idyll*

Brent tre. Krøllete lin. Vevet ull. En helt egen evne til å se det skjønnheten i det enkle, stille og vakre har skapt poesi i en enebolig fra 70-tallet.

FOTO FILIPPA TREDAL
STYLING TONE KROKEN
TEKST MAI ECKHOFF MORSETH

I dette hjemmet finnes det lite plast og skrikende farger. I stedet vitner alt om en inderlig og sterk kjærlighet til naturen og naturkreftene. Og hvis du synes det ser ut som om møblene er brent hjemme hos Marianne, er det rett og slett fordi de er det. Ingen tvil om at her bor det noen som tenker utenfor boksen!

Det karboniserte treverket har Marianne brukt på både senger, dører og sofa. Teknikken er egentlig gammel, men lite brukt innendørs. Ideen fikk hun da familien bygget hytta si. De besøkte en trelastleverandør som utførte brenningsmetoden på gjerder og andre overflater utendørs.

TIL VENSTRE I trappeløpet er hønsenetting festet fra gulv til tak med kroker. Opprinnelig var det en midlertidig kriseløsning for å forhindre at hunden Stella ramlet ned mellom etasjene, men så ble det så fint… Lampeskjermen har Marianne strikket selv av opprevet, resirkulert bomullsstoff, en typisk syssel for henne. Gulvet er vokset valchrimat (gjennomfarget mdf).

OVER I entréen står Stellas hundeseng, et vintagekjøp fra Bolina. Veggen er malt med kalkmaling fra Pure & Original. Knaggene er "Hang it all" fra Vitra. Speilet er en gave fra Ingvild Flesland.

TIL HØYRE Den vakre bokhyllen er spesialsnekret av valchromat, og dørene er brent i samme teknikk som sofa og senger. TV-en er gjemt bak dørene, en løsning familien er svært fornøyd med. Stolen er vintage Ikea fra 70-tallet som er trukket om, den er slept med fra Mariannes barndomshjem. Pleddet har Marianne strikket selv. Kobbergrytene som vikarierer som blomsterpotter er loppefunn. Vasen i forgrunnen er en Ikea-vase Marianne har malt med kalkmaling.

TIL VENSTRE Teakbordet stammer fra et sett med tre som Marianne fant i en container. Reagensrørvasen er fra Fransk Bazar. – Den er så utrolig kul! Den er nok opprinnelig et kjemisett. Jeg synes den er så kul!

TIL HØYRE Den vakre skinnstolen i stuen er fra Fransk Bazar.
- Vi hadde en lignende stol hjemme da jeg var liten som dessverre ble kastet da foreldrene mine flyttet. Jeg var så lei meg for det, så da denne dukket opp måtte den bare bli med hjem. Lampen er vintage Jieldé. Sofaen er selvsnekret med samme brenneteknikk som bokhyllen. Veggpynten har Marianne vevet, og bildet av dame har moren hennes, Ida Vigtel Sund, laget.
Den vakre peisen var opprinnelig et mursteinsbeist, som familien først tenkte å rive. Så viste det seg at den bare trengte en runde med puss for å bli vakker rustikk og kjempefin.

Marianne har selv forsket seg fram til hvordan hun kunne få den samme brente effekten til å funke innendørs. Den øverste overflaten av treverket er brent hos trelastleverandøren, som benytter spesialutstyr til dette, og overflatene er siden lakket. Et eget innlegg på Mariannes hjemmeside slowdesign.no beskriver hele forløpet. Som du skjønner, her går man ikke for kjappe løsninger! Så heter da også firmaet til Marianne Slow Design Studio. Hun forsøker å la prosjektene få folde seg ut i sitt eget tempo, sier hun.
- Bruke tid, gå i dybden, velge gode råmaterialer og produsenter… Farten i forbrukerkarusellen, og ikke minst i produksjonsprosessene av mange av tingene vi omgir oss med, er høy, og pris og profitt styrer mange av valgene vi tar i hverdagen. Jeg ønsker å være en motsats, sier Marianne, som lever som hun lærer:
Her hekles og strikkes alt fra lampeskjermer til pledd og klær. Og alt med en helt spesiell kjærlighet til naturen, som hele familien elsker å bruke.

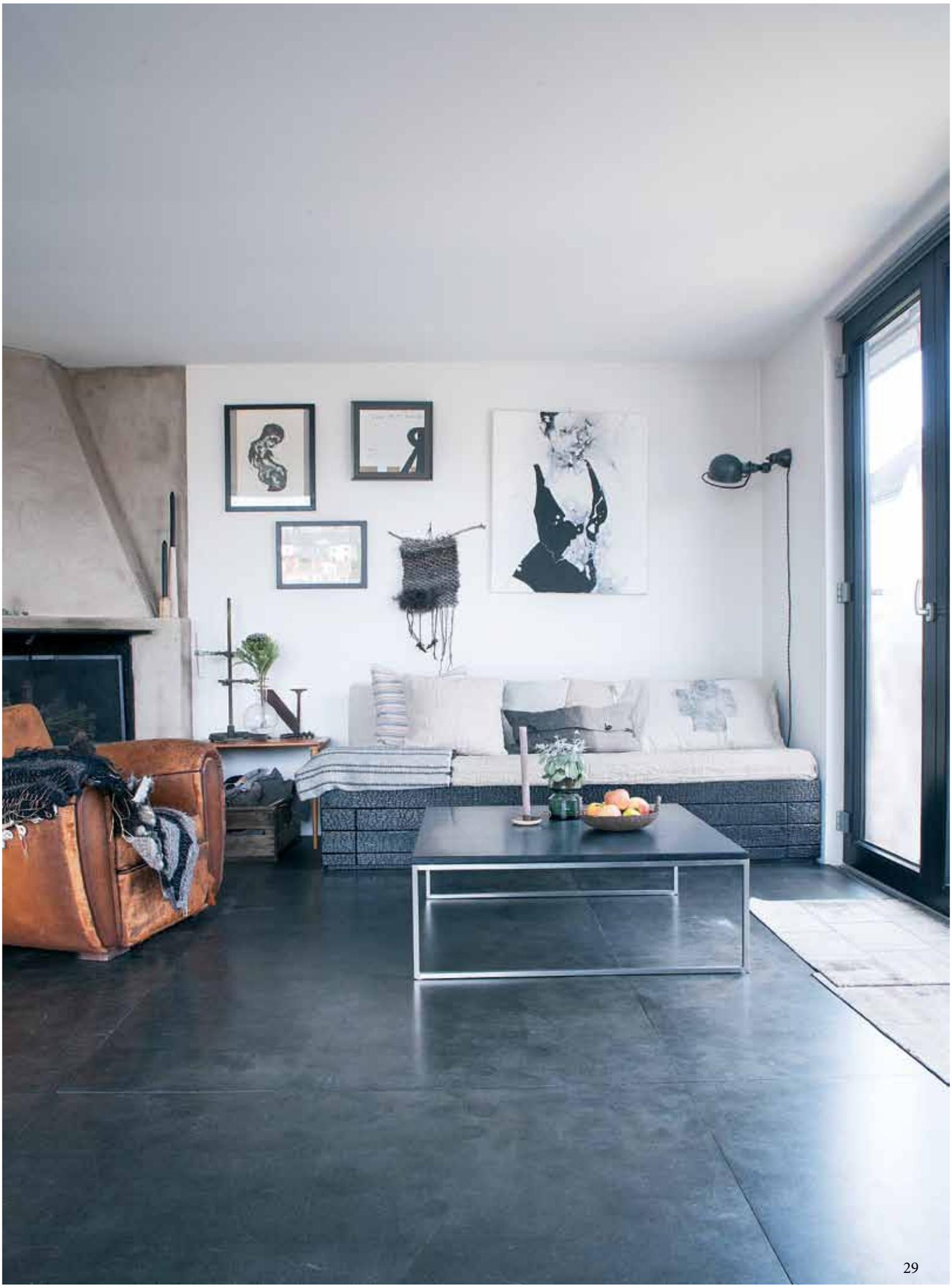

De går mye på tur, på ski om vinteren, på beina eller hesteryggen resten av året. Om sommeren nyter de all slags vær fra en gammel seilbåt som tar dem med på turer langs norske- og svenskekysten. Og hytta på fjellet brukes flittig.

Naturen inspirerer. Det gjør også godt håndverk, gode materialer, og grundig gjennomtenkte løsninger. Inspirasjonen deler Marianne videre på egne nettsider.

- Det finnes så mange gode alternativer. Ideer, produkter og mennesker som tar hensyn til natur og miljø, mennesker og dyr gjennom hele prosessen, eller livsløpet om du vil. Derfor skriver jeg også artikler om andre mennesker og ideer jeg selv lar meg inspirere av.

Filosofien bak det vakre hjemmet på Jar i Bærum er helt enkel: Et hjem som fungerer i hverdagen, som gir estetisk glede, og som er innredet i tråd med familiens verdier. Mye er håndlaget, spesialtilpasset eller brukt og arvet. Materialene er kortreiste eller miljøvennlige, og gjerne begge deler, så langt det lar seg gjøre. Det er utstrak brukt av naturmaterialer som tre, stein, betong, lin og ull, og familien liker å tenke gjenbruk og å utforske og gjøre ting selv.

- En harmonisk helhet som består av ting som forteller historier om hvem vi er og hva vi står for, forklarer Marianne.

TIL HØYRE Alle spisestuestolene er Eames fra Vitra. Lampen over spisebordet har Marianne laget selv av tovet ull av spelsau. Teppet er "Private 0204". Betongkrukken på bordet er fra Bolina. Stålampen er fra Vitra. Hyllen i bakgrunnen er et av Mariannes mange kupp fra Finn.no. Knaggrekke fra designer Piet Hein Eek. Marianne var på studietur og besøkte studioet hans i Nederland, og blant alle de vakre møblene var det dessverre kun knaggrekken som var liten nok til å få plass i bagasjen hjem.

NESTE SIDE Kjøkkenet og kjøkkenøya er fra Ikea. Lampene er finsk design, kjøpt på nå nedlagte Kvist i Oslo, butikken til interiørstylist Kirsten Visdal. Panelovnen er malt med kalkmaling – et supertips for gamle, stygge ovner! Malingen er giftfri og tåler en del varme, og det har holdt seg bra selv om ovnene er i bruk, forsikrer Marianne. Den svarte lampen er en nattbordlampe fra Arne Jacobsen. Gulvet er valchromat (gjennomfarget mdf).
- Vi har nå hatt det i mange år, og det er like fint. Klokken er fra Vitra.

Det var egentlig en tilfeldighet at familien havnet akkurat på Jar i Bærum for 14 år siden. Men de trives i det ujålete 70-tallshuset, som ble kjøpt som dødsbo. For noen som liker å forme ting over tid var det et drømmeutgangspunkt med et hus der det meste måtte renoveres. Gjennom årene har de jobbet seg gjennom rom for rom. Og huset leverer:

- Det er ikke så stort, men det er solid. Og det beste er nok beliggenheten. Det er kort vei til sjøen, til skogen, skoler og jobb, det tar bare et kvarter med T-bane til byen. Pluss på med usjenert beliggenhet, sol hele dagen og store vinduer som gir mye naturlig lys, så er det ikke rart de trives her.

- Jeg har fått begge barna mine mens jeg bodde her, og jeg jobber hjemmefra, så mye av det som betyr noe for meg, foregår i dette huset. Det kjennes ikke som et hus vi noensinne kan klare å flytte fra.

Ro og harmoni hersker på soverommet, med lag på lag med lin. Nattbordet er fra samme sett med teakbord som bordet i stuen, funnet i en container.

MARIANNES BESTE INTERIØRTIPS

• Bruk tid. De beste løsningene og ideene kommer ikke i første runde.
• Velg miljøvennlig. I tillegg til god samvittighet gir det god energi og dynamikk i huset.
• Bruk kvalitetsprodukter og materialer.
• Ta utgangspunkt i det som allerede er av kvaliteter i rommet/huset.
• Vær bevisst på hva dere liker og ikke liker slik at det blir et godt sted å være for dere.
• Velg gjenbruk. Kan du redesigne det du allerede har? Selge det eller gi det bort i stedet for å kaste? Kjøpe brukt i stedet for nytt, eller lage noe selv?
• Lag noe selv. Bruk hendene. Enten ved å strikke, sage, skru eller veve. Det er en herlig avkobling for alle oss som ellers tilbringer dagene foran en skjerm!

Vaskerommet har en gammel betongvask fra en vaskekjeller, som Marianne fikk gratis. Det var ikke bare bare å frakte den inn, den veier "et tonn"! Armatur fra Hafa.